

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Георги Метев Петков, департамент „Музика“ на НБУ,
професионално направление 8.3 „Музикално и танцово изкуство“

за докторска дисертация

на

Пейо Трендафилов Пеев

на тема

„ГЪДУЛКАТА – АКУСТИЧНИ ОСОБЕНОСТИ И СЪВРЕМЕННИ ТЕНДЕНЦИИ В ОЗВУЧАВАНЕТО Й“

за присъждане на образователната и научна степен „Доктор“

Професионално направление: 8.3. Музикално и танцово изкуство

Научен ръководител: проф. д-р Тодор Киров

Докторантът Пейо Пеев е роден през 1975г. в гр. Стара Загора. Започва обучението си по гъдулка в Детско-юношески ансамбъл – „Загорче“, след което завършва СМУ „Филип Кутев“ в гр. Котел. През 1999г. завършва бакалавърска степен със специалност „Дирижиране на фолклорни състави“, а през 2017г. магистърска степен по специалност „Изпълнителско изкуство“. От 1997г. започва работа като „концерт-майстор“ в оркестъра на НФА „Филип Кутев“, а от 2000г. е солист-оркестрант и водач на група в Оркестъра за народна музика на БНР. Участник е в десетки международни музикални проекти и аудиозаписни продукции. Концертира по целия свят с различни състави и изтъкнати музиканти, като Теодосий Спасов и „Riverdace“ – шоу. Освен изключително популярен виртуозен изпълнител на гъдулка, Пейо Пеев е и автор на множество обработки, аранжimenti и авторска музика на фолклорна основа. Носител е на десетки награди за изпълнителско майсторство и аранжimenti. Многократно е канен за лектор в международни семинари и майсторски класове по хармонизация на балканска музика.

Текстът на дисертацията е структуриран в увод, четири глави, заключение, библиографска справка и приложения с общ обем 114 страници. Библиографската справка сочи 73 източника на ползвана информация.

Темата на изследването „Гъдулката – акустични особености и съвременни тенденции в озвучаването и“ е естествено продиктувана от творческата дейност и натрупания огромен звукозаписен и концертен опит на дисертанта. *„Настоящият дисертационен труд представлява опит за осмисляне и систематизиране на основните акустичните свойства на гъдулката, методите на звукозапис и озвучаването ѝ в различна акустична среда. Концертната и звукозаписна дейност са своеобразните „лаборатории“ за експериментиране в тази насока.“* - както, го определя авторът.

Обект на изследването е гъдулката. **Предмет на изследването** са нейните акустични особености, методите за звукозапис и озвучаването ѝ в различни акустични среди. **Цел на изследването** е да бъде анализирана и изследвана акустиката на инструмента, да бъдат представени възможни пътища на развитието му, както и да бъдат систематизирани различни практики за звукозапис и озвучаване на гъдулката.

Задачите за постигане целта на изследването, които си поставя дисертантът са в правилно определени и способстват за постигането на набелязаните цели.

Ползваната методика включва: *наблюдение, сравнение, демонстрация, сценична концептуалност, анализ и синтез, интервю, интерпретация.*

В изследването са представени и анализирани задълбочено акустичните особености на гъдулката, както и методите за звукозапис и озвучаването ѝ в различни акустични среди. Позволявам си да акцентирам, като особено ценни и приносни глави: втора и трета, където авторът анализира съвременните тенденции за звукозапис и озвучаване на гъдулката, както и пътищата за тяхното достигане.

Трудът има практико-приложна стойност, насочена към: действащите фолклорни инструменталисти, ученици, студенти, тонрежисьори, композитори изследователите на народните инструменти и др. В него е споделен богатият личен опит на изтъкнатия гъдулар и автор на разработката - Пейо Пеев, като е обобщен, анализиран и добавен и полезния опит на лютиери и тонрежисьори в тази насока. Считаю, че настоящото изследване би могло да

се превърне в много добър учебник за техническо ограмотяване на съвременните гъдулари и млади тонрежисьори. Детайлно са представени и нововъведенията на Деян Денчев в подобрена разновидност на гъдулката, инструмент, който дисертантът умело използва в музикалната си сценична и студийна практика. Това е осезателен иновативен етап в еволюцията на фолклорния инструмент гъдулка, като се запазват основните (традиционни) звукови характеристики на утвърдената през втората половина на XX век гъдулка, ползвана за нуждите на професионалната музикално-фолклорна изпълнителска практика.

Авторефератът отразява вярно структурата и съдържанието на труда и акцентира върху най-важните моменти, резултати и изводи от изследването. Приносите са лично дело на автора и допринасят за обогатяване и значително допълване на досегашните изследвания, свързани с развитието на гъдулковото изкуство в България. Приносите на изследването са изведени коректно на текстово равнище.

Реализираните две публикации от дисертанта са в пряка връзка с темата на разработката и са публикувани в подходящи научни списания, притежаващи съответния ISSN-номер.

В заключение, изхождайки от всичко казано по-горе, заставам в пълна подкрепа на автора и неговия дисертационен труд, като давам своята положителна оценка и убедено препоръчвам на уважаемото Научно жури да присъди на Пейо Трендафилов Пеев образователната и научна степен „доктор” в професионално направление (8.3) „Музикално и танцово изкуство”.

Поздравявам докторанта и неговия научен ръководител проф. д-р Тодор Киров за постигнатия успех на изследването!

София 22.05.2023г.

Изготвил становището

Проф. д-р Георги Петков